

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 65.779/3

van 9 mei 2019

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging
van diverse bepalingen betreffende het woonbeleid’

Op 26 maart 2019 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 9 mei 2019, een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van diverse bepalingen betreffende het woonbeleid’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 23 april 2019. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Peter SOURBRON en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Githa SCHEPPERS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 9 mei 2019.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt er in hoofdzaak toe om, in het verlengde van het decreet van 29 maart 2019 ‘tot wijziging van diverse bepalingen betreffende het woonbeleid’, het besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2007 ‘tot reglementering van het sociale huurstelsel ter uitvoering van titel VII van de Vlaamse Wooncode’ (hierna: het Socialehuurbesluit) te wijzigen (artikelen 3 tot 56 van het ontwerp). Die wijzigingen beogen in het algemeen een vereenvoudiging van de sociale huurreglementering en een verhoging van de lokale autonomie. Het gaat onder meer over de volgende aangelegenheden:

- de schrapping, toevoeging en aanpassing van definities (artikel 3),
- de inkomensvoorwaarde en de onroerende bezitsvoorwaarde (artikel 6),
- de mededelingen die de verhuurder moet doen aan de kandidaat-huurder (artikel 9),
- de vermeldingen op het inschrijvingsbewijs (artikel 11),
- de toelatingsvoorwaarden (artikel 14),
- de mogelijkheid voor de kandidaat-huurder om de aangeboden (of een vergelijkbare) sociale huurwoning te bezichtigen (artikel 15),
- de voorrangsregeling (artikelen 17 tot 20),
- de versnelde toewijzing voor een jongere die zelfstandig woont of zelfstandig gaat wonen (artikel 21),
- het toezicht op het toewijzingsreglement opgesteld door de gemeente (artikel 24),
- een quotum voor het aantal toewijzingen aan bijzondere doelgroepen (artikel 26),
- het schrappen van de afwijkende lokale toewijzingsregels met een leefbaarheidsluik (artikel 27),
- het mogelijke verhaal van de kandidaat-huurder bij de toezichthouder (artikel 29),
- twee mogelijke typehuurovereenkomsten, namelijk voor de sociale verhuurders en de sociale verhuurkantoren (artikel 30 en bijlage 1 en 2),
- de uitzondering(en) op de vereiste dat de huurder van een sociale huurwoning tijdens de hele duur van de huurovereenkomst moet voldoen aan de voorwaarden inzake onroerend bezit (artikel 31),

- in het geval van ontbinding van de huurovereenkomst door wanprestatie van de huurder, moet deze laatste de huurprijs betalen gedurende de tijd die voor de wederverhuring nodig is, onverminderd de vergoeding van de schade die door zijn wangebruik werd veroorzaakt (artikel 32),

- de staat van de woning tijdens de huurovereenkomst (artikel 35),
- de berekening van de huurprijs (artikelen 41 en 42),
- de bescherming van de persoonsgegevens (artikel 43).

Het te nemen besluit treedt, samen met een aantal bepalingen van het voormelde decreet van 29 maart 2019, in werking op 1 januari 2020 (artikel 60).

RECHTSGROND

3.1. Aan de gemachtigde is gevraagd om voor elk van de bepalingen van het ontworpen besluit de rechtsgrond nader te preciseren. Daartoe heeft de gemachtigde de volgende tabel bezorgd

Ontwerp	Rechtsgrond
art. 1	art. 91, § 2, 2° Vlaamse Wooncode (VWC)
art. 2	art. 34, § 3, eerste lid, 2° en 42, eerste lid, VWC
art. 3	art. 91, § 2 VWC
art. 4	art. 91, § 1, eerste lid, 1°, c) VWC + art. 20 Bijzondere Wet tot Hervorming der Instellingen (BWHI)
art. 5	n.v.t.
art. 6	art. 93, § 1 VWC
art. 7	art. 94, eerste lid VWC
art. 8	art. 94, eerste lid VWC
art. 9	art. 91, § 2, eerste zin VWC
art. 10	art. 91, § 2, eerste zin VWC
art. 11	art. 91, § 2, eerste zin VWC
art. 12	art. 94, eerste lid VWC
art. 13	art. 91, § 2, eerste zin VWC
art. 14	art. 95, § 1 VWC
art. 15	art. 91, § 2, eerste zin VWC
art. 16	art. 95, § 1, vijfde lid, 3° VWC
art. 17	art. 95, § 1, vijfde lid, 3° VWC
art. 18	art. 95, § 1, vijfde lid, 3° VWC
art. 19	art. 91, § 2, eerste zin VWC
art. 20	art 20 BWHI
art. 21	art. 95, § 1, vijfde lid, 3° VWC

art. 22	n.v.t.
art. 23	n.v.t.
art. 24	art. 95, § 1, vijfde lid, 4° VWC
art. 25	art. 95, § 1, vijfde lid, 4° VWC
art. 26	art. 95, § 1, vijfde lid, 4° VWC
art. 27	art. 95, § 1, vijfde lid, 4° VWC
art. 28	art. 92, § 2, eerste lid, 2° VWC
art. 29, 1°	art. 95, § 1, achtste lid VWC
art. 29, 2°	art. 97bis, § 5 VWC
art. 30	art. 92, § 1, tweede lid / art. 97, § 4/art. 92, § 1, derde lid VWC
art. 31	art. 96, § 1, eerste lid/art. 98, § 2, derde lid, 2°/ art. 91, § 2, eerste zin VWC
art. 32	art. 91, § 2, eerste zin VWC
art. 33	art. 97, § 2 VWC
art. 34	art. 97, § 2 VWC
art. 35	art. 91, § 2, eerste zin VWC
art. 36	n.v.t.
art. 37	art. 91, § 2, eerste zin VWC
art. 38	art. 97bis, § 4 en art. 99, § 1 VWC
art. 39	art. 99, § 1 VWC
art. 40	art. 99, § 1 VWC
art. 41	art. 99, § 1 VWC
art. 42	art. 99, § 1 VWC
art. 43	art. 20 BWHI – AVG
art. 44	art. 20 BWHI
art. 45	n.v.t.
art. 46	art. 91, § 2, eerste lid, 3° en 4° VWC
art. 47	art. 91, § 2, eerste lid, 3° en 4° VWC
art. 48	art. 91, § 2, eerste lid, 3° en 4° VWC
art. 49	art. 91, § 2, eerste zin VWC
art. 50	art. 91, § 2, eerste lid, 3° en 4° VWC
art. 51	art. 95, § 1 / art. 96, § 1, eerste lid VWC
art. 52	art. 97, § 1 VWC + art. 20 BWHI
art. 53	art. 99, § 1 VWC + art. 20 BWHI
art. 54	art. 92, § 1, tweede lid VWC
art. 55	art. 92, § 1, tweede lid VWC
art. 56	art. 92, § 1, tweede lid VWC
art. 57	art. 81, § 1 en 82 VWC
art. 58	art. 79 VWC
art. 59	art. 41, § 2, derde lid VWC

art. 60	art. 79bis VWC
art. 61	art. 41 decreet van 29 maart 2019 tot wijziging van diverse bepalingen betreffende het woonbeleid

3.2. Er kan in beginsel worden ingestemd met de door de gemachtigde ingeroepen rechtsgronden, onder voorbehoud van hetgeen hierna wordt opgemerkt.

3.3.1. Voor artikel 1 van het ontworpen besluit, dat strekt tot wijziging van artikel 16 van het besluit van de Vlaamse Regering van 9 december 2005 ‘betreffende de aanwending van de kapitalen van het Fonds B2 door het Vlaams Woningfonds, ter uitvoering van de Vlaamse Wooncode’, wordt rechtsgrond gezocht in artikel 91, § 2, 2°, van het decreet van 15 juli 1997 ‘houdende de Vlaamse Wooncode’ (hierna: de Vlaamse Wooncode), naar luid waarvan de Vlaamse Regering specifieke voorwaarden kan vaststellen voor de woningen die worden verhuurd door het Vlaams Woningfonds (hierna: het VWF), na advies van het VWF.

De gemachtigde verklaarde evenwel:

“Bij nader inzien lijkt ons artikel 91, § 2, eerste zin VWC het meest aangewezen om als rechtsgrond te fungeren voor de aanpassing aan het BVR van 9 december 2005. Deze bepaling luidt als volgt ‘De Vlaamse Regering stelt de voorwaarden vast voor de verhuring van sociale huurwoningen, met inachtneming van de bepalingen van deze titel.’

Het is enkel als de Vlaamse Regering specifieke voorwaarden wil vaststellen voor de woningen die worden verhuurd door het VWF, dat het advies van het VWF noodzakelijk is. Hier diende dus geen advies gevraagd te worden. De aanpassing aan het BVR van 9 december 2005 brengt de tekst louter in overeenstemming met de wijzigingen in het Kaderbesluit Sociale Huur (geen specifieke voorwaarden voor het VWF). De wijziging zorgt integendeel voor uniforme toepassing van het inkomensbegrip voor alle sociale huurders.”

3.3.2. Uit de definitie van het begrip “sociale huurwoning” in artikel 2, § 1, 22°, van de Vlaamse Wooncode vloeit voort dat een woning die als hoofdverblijfplaats verhuurd of onderverhuurd wordt door het VWF slechts als een sociale huurwoning wordt beschouwd “voor zover er voor die woning een van de volgende subsidies werd verleend : 1) een subsidie met toepassing van artikel 38, tweede lid, 5°, van de Huisvestingscode, gevoegd bij het koninklijk besluit van 10 december 1970, bekrachtigd bij de wet van 2 juli 1971; 2) een subsidie als vermeld in artikel 49 van het decreet van 25 juni 1992 houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1992, in artikel 38, § 1, of in hoofdstuk II of III van titel VI”.

Het ontworpen artikel 16, tweede lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 9 december 2005 heeft echter niet noodzakelijkerwijs betrekking op de huur van een sociale huurwoning in de zin van die bepaling.

Bijgevolg moet voor die bepaling de rechtsgrond veeleer worden gezocht in artikel 52 van de Vlaamse Wooncode.¹

¹ Zie eerder adv.RvS 39.258/3 van 4 november 2005 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 9 december 2005, opmerking 3.

3.4. Artikel 2 van het ontworpen besluit, dat strekt tot wijziging van artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 september 2006 ‘betreffende de voorwaarden voor de overdracht van onroerende goederen door de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen en de sociale huisvestingsmaatschappijen ter uitvoering van de Vlaamse Wooncode’, vindt rechtsgrond in de artikelen 34, § 3, eerste lid, 2°, en 42, eerste lid, van de Vlaamse Wooncode.

3.5. Voor artikel 5 van het ontworpen besluit kan, net zoals voor artikel 6 ervan, rechtsgrond worden gezocht in artikel 93, § 1, van de Vlaamse Wooncode.

3.6. Artikel 20 van het ontworpen besluit strekt tot de opheffing van artikel 23 van het Socialehuurbesluit, dat in een beperking voorziet van de toepassing van de toewijzingsregels in de artikelen 18 tot 21 van dat besluit. Hiervoor kan rechtsgrond worden gevonden in artikel 95, § 1, vijfde lid, 3°, van de Vlaamse Wooncode, zoals vervangen bij artikel 27 van het decreet van 29 maart 2019. In die bepaling wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om de voorrangs- en toewijzingsregels vast te stellen voor sociale huurwoningen. Er moet derhalve geen beroep worden gedaan op de algemene uitvoeringsbevoegdheid waarover de Vlaamse Regering beschikt op grond van artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’.

3.7. Voor de artikelen 22 en 23 van het ontworpen besluit kan, net zoals voor artikel 24 ervan, rechtsgrond worden gezocht in artikel 95, § 1, vijfde lid, 4°, van de Vlaamse Wooncode, zoals vervangen bij artikel 27 van het decreet van 29 maart 2019.

3.8. Artikel 36 van het ontworpen besluit vindt rechtsgrond in artikel 91, § 2, eerste zin, van de Vlaamse Wooncode, net zoals artikel 37 van het ontworpen besluit.

3.9. Het ontworpen artikel 52 van het Socialehuurbesluit (artikel 43 van het ontworpen besluit) voorziet in een regeling van de verwerking en de bescherming van persoonsgegevens van kandidaat-huurders en huurders van sociale huurwoningen.

Het Grondwettelijk Hof leidt uit artikel 22 van de Grondwet een versterkt wettigheidsbeginsel af dat aan elke burger waarborgt dat geen enkele inmenging in het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleden kan plaatsvinden dan krachtens regels die zijn aangenomen door een democratisch verkozen beraadslagende vergadering. Nog volgens het Hof is een delegatie aan een andere macht niet in strijd met dat wettigheidsbeginsel voor zover de machtiging voldoende nauwkeurig is omschreven en betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de essentiële elementen voorafgaandelijk door de wetgever zijn vastgesteld.²

De machtiging in artikel 91, § 2, inleidende zin, van de Vlaamse Wooncode, dat volgens de gemachtigde rechtsgrond zou bieden voor artikel 43 van het ontworpen besluit, aan de Vlaamse Regering om de voorwaarden vast te stellen voor de verhuring van sociale huurwoningen, met inachtneming van de bepalingen van titel VII van de Vlaamse Wooncode, kan evenwel niet als een dergelijke machtiging worden beschouwd. Bijgevolg biedt die bepaling geen rechtsgrond voor artikel 43 van het ontworpen besluit.

² Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof: zie bv. GwH 15 maart 2018, nr. 29/2018, B.13.1.

Er lijkt ook geen andere decretale bepalingen voorhanden te zijn die rechtsgrond kunnen bieden aan dat artikel van het ontworpen besluit. Gelet op het voormelde versterkte wettigheidsbeginsel kan ook geen beroep worden gedaan op de algemene uitvoeringsbevoegdheid.

Bij gebrek aan rechtsgrond moet artikel 43 van het ontworpen besluit dan ook worden weggelaten.

3.10. Volgens de rechtsgrondtabel wordt voor artikel 44 van het ontworpen besluit, dat strekt tot wijziging van artikel 52*bis* van het Socialehuurbesluit, een beroep gedaan op de algemene uitvoeringsbevoegdheid.

Voor die bepaling biedt evenwel 2, § 2, tweede lid, van de Vlaamse Wooncode een uitdrukkelijke rechtsgrond. Volgens die bepaling kan de Vlaamse Regering een bijzondere regeling treffen ten aanzien van de huurder, die niet onder de toepassing valt van titel VII van de Vlaamse Wooncode en wiens recht op wonen wordt uitgeoefend met toepassing van woonbehoeftevoorwaarden die niet werden bepaald volgens het eerste lid van die bepaling, wanneer de betrokken woning een sociale huurwoning wordt.

3.11. De artikelen 45 tot 48 van het ontworpen besluit vinden rechtsgrond in artikel 91, § 1 (niet: § 2), tweede lid (niet: eerste lid), 3° en 4°, van de Vlaamse Wooncode, zoals gewijzigd bij artikel 23, 2°, van het decreet van 29 maart 2019. Naar luid van dat artikel zijn de bepalingen titel VII van de Vlaamse Wooncode van toepassing op de sociale huurwoningen, met uitzondering van de woningen die onder de voorwaarden, gesteld door de Vlaamse Regering, worden verhuurd aan openbare besturen, aan welzijns- of gezondheidsvoorzieningen of aan organisaties die de Vlaamse Regering daartoe erkent (3°) of worden verhuurd of ter beschikking worden gesteld aan de categorieën van personen die de Vlaamse Regering bepaalt (4°).

3.12. Artikel 57 van het ontworpen besluit moet worden geacht rechtsgrond te vinden in artikel 79 van de Vlaamse Wooncode, artikel 58 in artikel 41, § 2, derde lid, van de Vlaamse Wooncode, zoals vervangen bij het decreet van 29 maart 2019, en artikel 59 in artikel 79*bis* van de Vlaamse Wooncode.

ALGEMENE OPMERKINGEN

4.1. Uit het ontworpen artikel 3, § 1, eerste lid, 1° tot 4°, van het Socialehuurbesluit (artikel 6, 1°, van het ontwerp) vloeit voort dat om te kunnen worden ingeschreven in het inschrijvingsregister dat elke verhuurder bijhoudt, de personen die zich inschrijven geen woning of perceel bestemd voor woningbouw volledig of gedeeltelijk in volle eigendom mogen hebben, geen volledig of gedeeltelijk recht van erfpacht, opstal of vruchtgebruik op een woning of een dergelijk perceel bestemd voor woningbouw mogen hebben, geen woning die of perceel bestemd voor woningbouw dat volledig of gedeeltelijk in erfpacht of opstal is gegeven, mogen hebben, en geen woning of perceel bestemd voor woningbouw dat ze volledig of gedeeltelijk zelf in vruchtgebruik hebben gegeven, mogen hebben.

In het ontworpen artikel 3, § 2, 4° tot 6°, van het Socialehuurbesluit (artikel 6, 1°, van het ontwerp) wordt evenwel in uitzonderingen voorzien op die voorwaarden wanneer de betrokkene de woning of het perceel in kwestie ten kosteloze titel gedeeltelijk in volle eigendom, of bezwaard met een recht van erfpacht of van opstal, heeft verworven of gedeeltelijk een recht van erfpacht, opstal of vruchtgebruik op die woning of dat perceel ten kosteloze titel heeft verworven.

4.2. De voorwaarde dat de persoon die zich wil inschrijven geen woning of perceel bestemd voor woningbouw volledig of gedeeltelijk in volle eigendom mag hebben, of geen andere zakelijke rechten over een woning of een dergelijk perceel mag hebben of mag hebben gegeven, is ingegeven door de vaststelling dat in dat geval de betrokkene niet als woonbehoefstig kan worden beschouwd.

Vanuit die optiek lijkt het weinig relevant of de betrokkene de woning of het perceel in kwestie ten kosteloze titel dan wel ten bezwarende titel heeft verworven: in beide gevallen kan hij over een woning beschikken en kan hij niet als woonbehoefstig worden beschouwd.³

De vraag kan derhalve worden gesteld of de uitzonderingen op de voorwaarden waarin het ontworpen artikel 3, § 2, 4° tot 6°, van het Socialehuurbesluit voorziet wel bestaanbaar zijn met het grondwettelijke beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie.

4.3. Naar luid van het ontworpen artikel 14, tweede lid, van het Socialehuurbesluit (artikel 14 van het ontwerp) moet als onder meer artikel 3, § 2, van toepassing is, de kandidaat-huurder een jaar na de toewijzing van een sociale huurwoning voldoen aan de onroerende bezitsvoorwaarde vermeld in artikel 3, § 1. Als hij dat nalaat wordt de huurovereenkomst opgezegd.⁴

De uitzonderingen op de voorwaarden waarin het ontworpen artikel 3, § 2, 4° tot 6°, van het Socialehuurbesluit voorziet, hebben derhalve slechts een beperkte draagwijdte: ze geven de kandidaat-huurder enkel een beperkte tijdsperiode om de woning of het perceel dat hij gedeeltelijk ten kosteloze titel heeft verworven, van de hand te doen. In dat geval beschikt de betrokkene niet langer over de woning of het perceel in kwestie en kan hij wel degelijk als woonbehoefstig worden beschouwd.

In het licht hiervan kan het voormelde verschil in behandeling worden aanvaard.

4.4. Eventueel rijst wel de vraag of het gelijkheidsbeginsel niet vereist dat in dat geval bij de beoordeling van het referentie-inkomen rekening wordt gehouden met de opbrengst van de woning of het perceel in kwestie. Thans is dat niet het geval.⁵ In andere regimes daarentegen

³ Het gegeven dat het om een gedeeltelijk recht gaat, doet hieraan geen afbreuk vermits bij een verwerving ten bezwarende titel ook een gedeeltelijk recht verhindert dat de betrokkene als woonbehoefstig wordt beschouwd.

⁴ Zie ook het ontworpen artikel 33, § 1, van het Socialehuurbesluit (artikel 31 van het ontwerp).

⁵ Zie de definitie van het begrip “referentie-inkomen” in het ontworpen artikel 1, eerste lid, 20°, van het Socialehuurbesluit (artikel 3 van het ontwerp).

wordt wel rekening gehouden met de opbrengst van een woning om te bepalen of een persoon al dan niet in aanmerking komt voor een sociaal voordeel.⁶

Het komt de stellers van het ontwerp toe na te gaan of in dit geval in een gelijkaardige regeling moet worden voorzien.⁷

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

5. De aanhef moet worden aangepast aan hetgeen hiervoor over de rechtsgrond van het ontworpen besluit is opgemerkt.

Artikel 29

6. In artikel 29, 2°, van het ontwerp moet worden verwezen naar artikel 97*bis*, § 3, vierde lid (in plaats van zesde lid), van de Vlaamse Wooncode, gelet op de wijziging van die bepaling bij artikel 30, 3° tot 5°, van het decreet van 29 maart 2019.

Artikel 35

7. Als de huurder niet tijdig de onderhouds- en herstellingswerkzaamheden uitvoert, heeft de verhuurder, naar luid van het ontworpen artikel 36*bis*, eerste lid, van het Socialehuurbesluit, na ingebrekestelling met een aangetekende brief, het recht om die werkzaamheden uit te voeren of te laten uitvoeren door een derde voor rekening van de huurder.

⁶ Zie bijvoorbeeld artikel 32, § 1, van het koninklijk besluit van 23 mei 2001 ‘tot instelling van een algemeen reglement betreffende de inkomensgarantie voor ouderen’.

⁷ Eerder in die zin: adv.RvS 65.776/3 van 25 april 2019 over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het Financieringsbesluit, het besluit van de Vlaamse Regering van 18 oktober 2013 tot reglementering van de verhuring van bescheiden huurwoningen van sociale huisvestingsmaatschappijen en het besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2018 tot instelling van een huurwaarborglening’, opmerking 6.4, en adv.RvS 65.830/3 van 2 mei 2019 over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van diverse bepalingen op het vlak van wonen’, opmerking 5.4.

Gevraagd over welke onderhouds- en herstellingswerkzaamheden het gaat, heeft de gemachtigde het volgende geantwoord:

“De onderhouds- en herstellingswerken die ten laste van de huurder vallen volgens het private huurrecht (suppletieve werking)

We kunnen dat verduidelijken ‘Als de huurder niet tijdig de onderhouds- en herstellingswerkzaamheden, vermeld in artikel 26 van het Vlaams Woninghuurdecreet, uitvoert’.”

Hiermee kan worden ingestemd.

Artikel 58

8. Artikel 58 van het ontwerp strekt tot wijziging van artikel 3, § 1, tweede lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 oktober 2013 ‘tot reglementering van de verhuring van bescheiden huurwoningen van sociale huisvestingmaatschappijen’, zoals het zal worden vervangen bij artikel 9 van het besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het Financieringsbesluit, het besluit van de Vlaamse Regering van 18 oktober 2013 tot reglementering van de verhuring van bescheiden huurwoningen van sociale huisvestingsmaatschappijen en het besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2018 tot instelling van een huurwaarborglening’, waarover de Raad van State advies 65.776/3 van 25 april 2019 heeft gegeven.

Van de voormelde wijziging zal melding moeten worden gemaakt in de rechtshistoriek van artikel 3, § 1, tweede lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 oktober 2013. Bovendien zal erop moeten worden toegezien dat het te nemen besluit in werking treedt na het besluit waarover de Raad van State advies 65.776/3 heeft gegeven.

Artikel 60

9. De verwijzing naar de artikelen 22, 1° en 2°, 23, 24, 1° “tot en met” 5°, en 25 “tot en met” 32 van het decreet van 29 maart 2019, waarvan artikel 60, 1°, van het ontwerp de inwerkingtreding beoogt, is niet meer correct, gelet op de vernummering door de in de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement aangenomen tekst.

Hierop gewezen, antwoordde de gemachtigde:

“Tijdens de parlementaire behandeling werden een aantal amendementen goedgekeurd, waardoor de artikelnummers van het decreet van 29 maart 2019 werden aangepast in het ontwerp.

Artikel 60 van het ontwerpbesluit zal daarom als volgt aangepast worden:

‘Art. 60. De volgende regelgevende teksten treden in werking:

1° artikel 2, 4°, artikel 23, 1° en 2°, artikel 24, artikel 25, 1° tot en met 5°, artikel 26 tot en met 33 van het decreet van 29 maart 2019 tot wijziging van diverse bepalingen betreffende het woonbeleid;

2° dit besluit.’

En in de aanhef:

Gelet op het decreet van 29 maart 2019 tot wijziging van diverse bepalingen betreffende het woonbeleid, artikel 41.”

Hiermee kan worden ingestemd, al is het allicht de bedoeling te schrijven dat “de volgende regelgevende teksten in werking treden *op 1 januari 2020*”.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Jo BAERT